

ЕДГАР АЛЪН ПО НА ЕЛЕНА

Превод от английски: Явор Димитров, —

chitanka.info

НА ЕЛЕНА^[0]

*Елена, за мене твойта красота
е като древните никейски платна,
носили върху уханното море
морния от път странник с лекота
към неговите родни брегове.*

*Морета бурни бродих аз невредим,
но върна ме ти, с лице на Наяда
и коси хиацинт^[1], към дом обозрим,
към блясъка на антична Елада
и славното твое величие, Рим.*

*На прозореца светъл и далечен,
като статуя най-горда ти стоиш
и в ръка ахатова лампа държиш!
О, Психея, дух бленуван и вечен,
на земя свещена ти принадлежиш!*

[0] Настоящото стихотворение е публикувано в окончателния си вариант в „Гарванът и други стихотворения“ (1845). Предполага се, че то е написано в памет на Джейн Стенард, майка на негов съученик, в която По е бил влюбен. Същата умира през 1824 г., когато той е на 15 години. Поетът я наричал „моята първа идеална любов“. ↑

[1] Хиацинт(ов) (от гр. huakinthos) — зюмбюл(ен). Това е един от любимите епитети на автора. Още Милтън го използва в „Изгубеният рай“ (Paradise Lost, IV, 1, 301), за да обозначи „тъмен цвят, вероятно

тъмнокафяв“. Не случайно го употребява и По. Изследователите на творчеството му предполагат, че тук той е искал да оприличи косата на Елена с виещите се цветове на зюмбюла или по-скоро с пурпурно-лилавия им оттенък, с какъвто бихме си представили косите на морските нимфи. Ето защо, по мое мнение, епитетът не може да бъде пропуснат или заменен със синоним, поради своята уникалност и митологическото си съдържание: в гръцката митология Хиацинт е красив юноша, когото Аполон обича и по-късно убива от ревност. От тялото и кръвта му Аполон отглежда прекрасно цвете. (Б.пр.) ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.